

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ Γ' ΤΑΞΗΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΞΕΤΑΣΗΣ: 12/06/2017

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: **ΙΣΤΟΡΙΑ ΟΠ**

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΘΕΜΑ Α1

Α. Εκλεκτικοί: Σχολικό, σ.77: «Μετά τις εκλογές του Νοεμβρίου του 1862 προέκυψαν νέα πολιτικά κόμματα. Ένα απ' αυτά, με μικρότερη απήχηση, ήταν και οι Εκλεκτικοί, μια ετερόκλητη παράταξη [...] σταθερότερες κυβερνήσεις».

Β. Στρατιωτικός Σύνδεσμος: Σχολικό, σ.86-88: «Το 1909 συντελείται μια τομή [...] έχοντας επιτύχει τις επιδιώξεις του».

Γ. Μικτή Επιτροπή Ανταλλαγής: Σχολικό, σ.152: «Με βάση το άρθρο 11 της Σύμβασης της Λωζάννης [...] της ακίνητης περιουσίας των ανταλλαξίμων».

ΘΕΜΑ Α2

A2,B6, Γ1, Δ5, Ε4

ΘΕΜΑ Β1

Α. Σχολικό, σ.82: «Στη δεκαετία του 1880 τα κόμματα [...] και στα συμφέροντα κάθε κοινωνικής ομάδας».

Β. Σχολικό, σ.82: «Για την επιλογή των υποψηφίων βουλευτών [...] από πελατειακές σχέσεις και εξυπηρετήσεις». Επίσης, σ.84: «Οι υποψήφιοι βουλευτές [...] και από τα κατώτερα στρώματα».

ΘΕΜΑ Β2

Α. Σχολικό, σ.154: «Η ΕΑΠ διέκρινε την αποκατάσταση των προσφύγων σε αγροτική [...] αντί εργατικού προλεταριάτου».

Β. Σχολικό, σ.154: «Εξάλλου, δόθηκε προτεραιότητα στην εγκατάσταση [...] Επιπλέον, έτσι εποικίζονταν παραμεθόριες περιοχές».

ΘΕΜΑ Γ1

Για την απάντηση να αντληθούν στοιχεία από τα κάτωθι:

- Σχολικό σ.217: «Δύο μεγάλα εξωτερικά γεγονότα [...] Ανατολικής Ρωμυλίας». Το γεγονός αυτό ώθησε τον Βενιζέλο να συντάξει χειρόγραφη προκήρυξη στις 22 Σεπτ. 1908, με την οποία απευθυνόταν στον Ελληνισμό της Κρήτης. Συγκεκριμένα, θεωρούσε ότι η ένωση του νησιού με την Ελλάδα αποτελούσε πλέον μονόδρομο και καλούσε το λαό σε μη ένοπλη συγκέντρωση στα Χανιά την επομένη. Στο ίδιο πνεύμα κινούνταν και το «Διάγγελμα της Κυβερνήσεως της Κρήτης». Εκεί τονίζεται ότι η ένωση του νησιού με το εθνικό κέντρο αποτελούσε «ιερό καθήκον», πολύ μάλιστα περισσότερο από τη στιγμή που είχαν αρθεί όλα τα εμπόδια –«τον τελευταίον δεσμόν», όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά. Δικαιολογητική βάση για το διάβημα αποτελούσαν οι εξελίξεις στη Βαλκανική χερσόνησο, δηλαδή η ανεξαρτησία της Βουλγαρίας και η προσάρτηση της Βοσνίας – Ερζεγοβίνης από την Αυστροουγγαρία. Επισημαίνεται επίσης η ανάγκη να φανεί ο Ελληνισμός του νησιού αντάξιος στις ιστορικές εξελίξεις και να τηρηθεί η δημόσια τάξη, εννοώντας ότι δεν θα έπρεπε σε καμία περίπτωση να υπάρξουν πράξεις και ενέργειες που να θίγουν «τα συμφέροντα» της μουσουλμανικής μειονότητας του νησιού. Επομένως, και σ' αυτήν την περίπτωση, όφειλαν οι Κρητικοί να τηρήσουν το «καθήκον» τους, όπως και σε άλλες περιπτώσεις και κατά το παρελθόν.
- Σχολικό σ.217: «Η ελληνική κυβέρνηση του Γ.Θεοτόκη [...] ψήφισμα (24 Σεπτ. 1908)». Το πνεύμα της αποφασιστικότητας που διέκρινε τους Κρήτες στη δεδομένη συγκυρία αποτυπώνεται στο εν λόγω ψήφισμα. Οι συντάκτες τονίζουν ότι η κυβέρνηση της Κρήτης, αφουγκραζόμενη το διαχρονικό, «αναλλοίωτον» φρόνημα του Κρητικού λαού, κηρύσσει την ανεξαρτησία και την ένωση με το Ελληνικό κράτος, ως «αδιαίρετον και αδιάσπαστον» τμήμα του. Ταυτοχρόνως, δίνεται η εντολή στις «Αρχές» του νησιού –διοικητικές, στρατιωτικές, οικονομικές κ.α.- να εξακολουθήσουν να ασκούν τα καθήκοντά τους σύμφωνα με το πνεύμα του Ψηφίσματος, δηλαδή ως εντεταλμένοι υπάλληλοι του Ελληνικού Βασιλείου πλέον.
- Σχολικό, σ.217: «Για την επίσημη έναρξη [...] σιωπηρά τις νέες εξελίξεις» και σ.218: «Παρά τις έντονες διαμαρτυρίες [...] όπως το είχαν υπογράψει το 1898». Ωστόσο, όπως τονίζει ο Κ.Σβολόπουλος, ακολούθησε πυρετός διαπραγματεύσεων και ζυμώσεων μεταξύ των Δυνάμεων και της Πύλης. Πράγματι, οι Δυνάμεις δεν ήταν απόλυτα αρνητικές στις νέες εξελίξεις που λάμβαναν χώρα στην Κρήτη, ωστόσο εξαρτούσαν τη στάση από μια παράμετρο: να διατηρηθεί η τάξη στη νησί και να «εξασφαλισθή η προστασία του μουσουλμανικού πληθυσμού». Το Νεοτουρκικό καθεστώς, που είχε επιβληθεί στην Κων/πολη το 1908, φαινόταν υποχωρητικό μπροστά στα τετελεσμένα στη Βουλγαρία και Βοσνία-Ερζεγοβίνη, συνεπώς δεν ήταν διατεθειμένο να δεχτεί νέα ήττα στην περίπτωση της Κρήτης. Η ματαίωση της ένωσης θα αποτελούσε για το νεοπαγές τουρκικό καθεστώς μια πρώτη διπλωματική επιτυχία. Η στάση αυτή κατέστησε αρχικά τις Δυνάμεις «επιφυλακτικές» και στην συνέχεια αρνητικές στο ενδεχόμενο της ένωσης. Την ίδια στιγμή, η Πύλη επιχειρούσε να εκμαιεύσει τις τελικές προθέσεις των Ευρωπαϊκών αυλών για το ζήτημα. Οι αντιδράσεις αυτές δεν ευνοούσαν την ελληνική πλευρά, εντούτοις η απόφαση των Δυνάμεων ήταν να ανακαλέσουν τα στρατιωτικά τους τμήματα (όσα είχαν απομείνει στο νησί).

Ημέρα καταληκτική για την απόσυρση των στρατευμάτων ορίστηκε η 24^η Ιουλίου 1909, σύμφωνα με την απόφαση της 30^{ης} Ιουνίου και τη διευκρίνιση ότι ήταν αποφασισμένοι να «προστατεύσουν» τη μουσουλμανική μειονότητα και να κάνουν οτιδήποτε χρειαστεί για την τήρηση της τάξης αλλά και τα «επικυριαρχικά δικαιώματα» του Σουλτάνου.

- Σχολικό σ.218: «Όταν όμως υψώθηκε [...] απέκοψαν τον ιστό της».

